

De overheid heeft een nieuwe gelegenheidsstructuur voor milieudelicten en frauduleus handelen in de bodemsanering gecreëerd. Dat heeft de Inspectie Milieuhygiëne Zuid in het rapport 'Zand erover?' geschreven. Het Tweede Kamerlid Klein Molekamp noemt de bevindingen zeer zorgelijk. Het krantenknipsel trok direct mijn aandacht. Was de NRC weer een grondaffaire op het spoor? En wie was nu de pineut?

De Inspectie wijt de (vermeende) ellende aan bedrijven die saneringen in eigen beheer uitvoeren. Zou de Inspectie daar gelijk in hebben? Ik vind die conclusie generaliserend, en voor sommige bedrijven kwetsend. Ik ken namelijk bedrijven die hun bodemsaneringen in eigen beheer bijzonder serieus nemen. Zij kunnen een vergelijking met saneringen door de overheid met glans doorstaan. Natuurlijk zullen er saneringen in eigen beheer zijn waarbij bedrijven er de kantjes aflopen. Maar ligt dat anders bij saneringen door de overheid?

Verder beschuldigt de Inspectie het bevoegde gezag van een ernstig tekortschietend toezicht. Zo zou de provincie Noord-Brabant voor het toezicht een half mensjaar beschikbaar hebben. Als dat echt zo is, heeft zij een punt.

Wat dat betreft is er goed nieuws. Het bodemsaneringsbeleid is klaar. Er komen dus tientallen mensjaren beschikbaar. Wat ligt er meer voor de hand dan (voormalige) beleidsambtenaren op pad te sturen om te gaan controleren en handhaven?

Ik ben toch wel benieuwd geworden naar het rapport van de Inspectie Milieuhygiëne. Ik ga het opvragen. Als de NRC te kort door de bocht is geweest en mij daardoor op het verkeerde been heeft gezet, hoort u dat van mij.